

Κυριακή της Απόκρεω: Είμαστε άνθρωποι στη Ζωή μας;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Τρίτη Κυριακή του Τριωδίου και οδεύουμε προς την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, φθάνοντας στο τελικό στάδιο. Σήμερα, ο Χριστός, μέσω μιας παραβολής, μάς περιγράφει τη Δευτέρα Παρουσία και την Κρίση που θα γίνει για όλους τους ανθρώπους. Τις προηγούμενες Κυριακές, μίλησε ο Χριστός για την αγάπη και για την συγχώρηση• σήμερα, μιλάει για τη Δικαιοσύνη.

Όταν θα έρθει ο Υιός του ανθρώπου, αναφέρει ο Χριστός, μέσα στη δόξα Του μαζί με τους αγγέλους Του, θα καθίσει στο θρόνο της δόξης και θα συγκεντρωθούν όλα τα έθνη μπροστά Του. Τότε, θα ξεχωρίσει τους ανθρώπους, όπως ξεχωρίζει ο βοσκός τα πρόβατα από τα κατσίκια και θα βάλει τα πρόβατα στα δεξιά Του και τα κατσίκια στα αριστερά Του.



Ο Χριστός θα πει σε αυτούς που βρίσκονται στα δεξιά Του: «Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου», («Ελάτε οι ευλογημένοι ἀπὸ τον Πατέρα μου να κληρονομήσετε τη βασιλεία που εἶναι ετοιμασμένη για σας ἀπὸ τον καιρό που ἐγένε ο κόσμος»). Και συνεχίζει ο Χριστός, λέγοντας: Γιατί πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και με ποτίσατε, ξένος ἤμουν και με ντύσατε, αρρώστησα και με επισκεφθήκατε, ἤμουν στη φυλακή και ἤρθατε να με δείτε. Θα αποκριθοῦν, τότε, οι δίκαιοι λέγοντας: Πότε σε είδαμε, Κύριε, να πεινάς και σου δώσαμε ψωμί ἢ να διψάς και σου δώσαμε νερό; Πότε σε είδαμε ξένο και σε πήραμε, πότε σε είδαμε γυμνό και σε ντύσαμε και πότε σε είδαμε ἀρρωστο ἢ στη φυλακή και ἤρθαμε να σε δούμε; Για να απαντήσει ο Χριστός: «Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε», («Σας βεβαιώνω, ἀφού το κάνατε για τους ελάχιστους ἀδερφούς μου, σε ἐμένα το κάνατε»).

Σε εκείνους που εἶναι στα αριστερά Του: «Πορεύεσθε ἀπ’ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ και τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ», («Πηγαίνετε ἀπὸ ἐμένα οι καταραμένοι στο αἰώνιο πυρ, που εἶναι ετοιμασμένο για το διάβολο και για τους ἀγγέλους του»). Γιατί, συνεχίζει ο Χριστός, πείνασα και δεν μου δώσατε να φάω, δίψασα και δεν μου δώσατε να πιῶ, ξένος ἤμουν και δεν

με πήρατε στο σπίτι σας, γυμνός και δεν με ντύσατε, άρρωστος και στη φυλακή και δεν ήρθατε να με δείτε. Και θα πουν, τότε, αυτοί λέγοντας: Πότε σε είδαμε, Κύριε, και δεν σε υπηρετήσαμε; Και θα απαντήσει ο Χριστός: «Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐφ’ ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον», («Σας βεβαιώνω, αφού δεν κάνατε οτιδήποτε σε αυτούς τους ελαχίστους αδερφούς μου, δεν κάνατε σε εμένα. Θα πάνε αυτοί στην αιώνια κόλαση και οι δίκαιοι σε αιώνια ζωή»).

Ο Χριστός μάς παρουσιάζει, σήμερα, την κρηπίδα για την Κρίση Του• και ποια είναι αυτή;

Η αγάπη που δείχνουμε προς τους άλλους ανθρώπους• η βιωμένη αγάπη.

Ο Χριστός θα μας κρίνει με βάση την ανθρωπιά και την αγάπη που δείξαμε στον αδερφό μας.

Μπορεί να κάνουμε όσες προσευχές θέλουμε, να κάνουμε χιλιάδες μετάνοιες κάθε μέρα και άλλα τόσα• αν δεν συνοδεύονται από αγάπη προς τον αδερφό μας είναι άχρηστες.

Και η ερώτηση είναι: εμείς βοηθάμε τον άνθρωπο που έχει ανάγκη;

Κάνοντας μία βόλτα στο κέντρο και σε δρόμους της πόλης, αντικρύζουμε συχνά ανθρώπους να ζητάνε λίγα χρήματα για να αγοράσουν τα προς το ζην, ή στην οικοδομή μας υπάρχουν οικογένειες που χρειάζονται κάποια βασικά εφόδια για την καθημερινότητα.

Η δική μας η θέση, ποια είναι; Βοηθάμε τους άλλους ή νοιαζόμαστε μόνο για τον εαυτό μας;

Στη σημερινή κοινωνία, νοιαζόμαστε περισσότερο για τον εαυτό μας παρά για τους άλλους. Έχουμε εύκολα και γρήγορα για όλους μία δικαιολογία.

«Αυτοί που ζητάνε χρήματα έχουν εισοδήματα, έχουν πανάκριβα κινητά και ζητάνε για hobby, ενώ εγώ τα χρειάζομαι περισσότερο»

«Εγώ χρειάζομαι περισσότερο τα χρήματα για να πληρώσω τα έξοδά μου• ας βοηθήσει κάποιος που έχει περισσότερα από εμένα χρήματα».

Έχουμε φτάσει σε ένα σημείο η φιλοχρηματία των ανθρώπων να επισκιάζει την φιλανθρωπία και την αλληλεγγύη για τους συνανθρώπους μας.

Ο σύγχρονος Άγιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης λέει ότι: «Εγώ παιδί μου, στο

πρόσωπο του κάθε ανθρώπου βλέπω τον Χριστό. Μου είπε πως πεινάει και τον βοήθησα. Αν μου είπε ψέματα θα τα βρει με τον Κύριο»

Το κάνουμε πράξη στη ζωή μας; Όχι, γιατί ενδιαφερόμαστε μόνο για τον εαυτό μας.

Έχουμε τη δυνατότητα να έχουμε μία καλή απολογία απέναντι στο Θεό, με την φιλανθρωπία στους συνανθρώπους μας. Με βάση το μέτρο της αγάπης προς τους άλλους ανθρώπους θα μας κρίνει ο Θεός. Εμείς, άραγε, είμαστε άνθρωποι στη ζωή μας; Δείχνουμε ότι είμαστε σαν το Θεό μας; Φιλάνθρωποι και ελεήμονες;

Ο μακαριστός π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος έλεγε: «κράτα με Χριστέ μου μη σου φύγω». Η ελευθερία μας, ας μην είναι η καταστροφή μας!

Πηγή: pemptousia.gr